

Under eller på minst 500 alnar från detta förvaringsrum, får icke finnas något rum, hvaruti tillverkarens eget förlag af bränvin förvaras, vid äfventyr af konfiskation.

Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhålles.

Stockholm den 22 Januari 1869.

G. Bjerkander.

N:o 215.

Af Herr G. Bjerkander: Om ändring i 23 § Riksdags-ordningen.

Uti 23 § Riksdags-ordningen är stadgadt:

“Hvarje ledamot af Andra Kammaren åtnjuter af statsmedel ersättning för resekostnad till och från riksdagen samt arvode af 1,200 R:dr för hvarje lagtima riksdag; dock att, när antingen Konungen upplöser Riksdag, innan den varit fyra månader tillsammans etc. etc. — — — “Kammarens ledamot undfår, jemte resekostnadsersättning, i dagtraktamente 10 R:dr, hvilket dock icke må öfverstiga sammanlagdt 1,200 R:dr.

Nu kan Riksdagen upplösas, dels på egen begäran och dels utan begäran, då Konungen vill förordna om nya val, innan fyra månader tilländagått. I båda fallen är det Konungen som upplöser Riksdag; detta antyder både 5; 23 och 36 §§. Frågan är nu: Skall den dagtraktamentsberäkning, som i 23 § omtalas, tillämpas i båda fallen eller blott i det sistnämnda?

Meningarne härom äro delade inom Representationen, hvilket bevisar att grundlagen icke eger en önskvärd tydlighet. För egen del anser jag den sistnämnda frågan böra besvaras med ja, och skälen dertill äro:

1:o. att, enligt den citerade §:n 1,200 R:dr äro bestämda för hvarje lagtima riksdag, och

2:o. att i alla 3 §§:ne riksdagsupplösning innan fyra månader tilländagått alltid står i sammanhang med nya val, och således beror af Konungens vilja.

Rättvisa

Rättvisa synes också ligga deruti, att, då arvodet icke får öfverskridas, om riksdagen räcker längre än fyra månader, det icke heller bör få minskas, om den kan afslutas på kortare tid.

Är denna uppfattning riktig, som jag tror att den är, så föreslås:

att i 23 § Riksdags-ordningen, efter ordet »tillsammans», måtte insättas: och förordnar om nya val etc. etc.

Om remiss till Konstitutions-Utskottet anhålles.

Stockholm den 20 Januari 1869.

G. Bjerkander.

N:o 216.

Af Herr **S. Jungmarker**: Om ändring i 5, 10 och 15 §§ i Kongl. Förordningen den 26 Oktober 1866, angående villkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker.

Inom den ort, för hvilken jag såsom riksdagsman är vald, har den mening gjort sig gällande, att Kongl. Förordningen af den 26 Oktober 1866, angående villkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade drycker, erfordrar ändringar och förbättringar, dels emedan den i 3 § gifna föreskrift att, vid tillåten handel med bränvin, minimibeloppet icke får emellan flere köpare fördelas, ej lägger hinder i vägen för den krogrörelse, som benämnes «sädling» eller »uttag»; och dels emedan den i 10 och 15 §§ magistraterna i städerna och kommunalnämnderna å landet medgifna rättighet att, vid de i dessa §§ omnämnda auktioner, pröfva de anbud, som å försäljningsrättigheterna göras, och desamma, med fästadt afseende ej mindre å de bjudandes behörighet och tjenlighet än äfven å den erbjudna afgiftens belopp, antaga eller förkasta, blifvit af domstolarne så tolkad att, oaktadt någon väg för anförande af besvär emot beslut uti ifråga.

Bih. till Riksd. Prot. 1869. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 15 Häft. 2